

Fekete Anna

A hold

Fagyos éjszakán a hold.

*Csini vagy. Mit csinálsz?
Bejöhetek?*

Óvatos vendég. Utánam somfordál a folyosón.
Kínálom, de hiába. Nekem túl nagy ez a ház,
neki túl idegen. És fájnak a halottak tárgyai:
a gyűrű, a kardigán, a könyv, a zsebóra,
a lámpa. Ő most kézbe veszi mindegyiket.
Ez mind a tiéd? Megnézhetem?

Ami zene volt, elmúlt. Várok, igen,
várok. Aztán behúzom a függönyöket.

Itthon

Az én váram, az én falum, az én szobám...
végigkúszik a napfény tapogatózva. Zsíros nyomok
a mosogatón, betegségfoltok a falon, míg a nappal
engem dobál: telefonok, faxok, túlvilági álmok –
látod, ez az én háborúm. Akárhol, akárkivel élek,
a falakon romlott idegszálak futnak körbe.

Meghúzódok hát a legközepében.